

Bruxelles, 8 martie 2018
(OR. en)

6928/18

**Dosar interinstituțional:
2017/0356 (NLE)**

**SCH-EVAL 61
MIGR 33
COMIX 117**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	8 martie 2018
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	6404/18
Subiect:	Decizie de punere în aplicare a Consiliului de formulare a unei recomandări privind abordarea deficiențelor identificate în evaluarea din 2017 a aplicării de către Islanda a acquis-ului Schengen în domeniul returnării

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor Decizia de punere în aplicare a Consiliului de formulare a unei recomandări privind abordarea deficiențelor identificate în evaluarea din 2017 a aplicării de către Islanda a acquis-ului Schengen în domeniul returnării, adoptată de Consiliu în cadrul reuniunii sale din 8 martie 2018.

În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013, prezenta recomandare va fi înaintată Parlamentului European și parlamentelor naționale.

Decizia de punere în aplicare a Consiliului de formulare a unei

RECOMANDĂRI

privind abordarea deficiențelor identificate în evaluarea din 2017 a aplicării de către Islanda a acquis-ului Schengen în domeniul returnării

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen¹, în special articolul 15,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Scopul prezentei decizii este de a recomanda Islandei să ia măsuri de remediere pentru a aborda deficiențele identificate în cadrul evaluării Schengen din 2017 în domeniul returnării. În urma evaluării, prin Decizia de punere în aplicare C(2017) 5136 a Comisiei s-a adoptat un raport privind constatările și analizele, care include bunele practici și deficiențele identificate.

¹ JO L 295, 6.11.2013, p. 27.

- (2) Posibilitatea de a considera un resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală, care nu se întoarce în mod voluntar, ca fiind responsabil pentru costurile aferente îndepărtării sale forțate, împreună cu posibilitatea de a interzice persoanei în cauză să obțină permisul de ședere legală în Islanda dacă aceste costuri nu sunt compensate, dar și aplicarea în practică a acestor posibilități pot constitui un stimulent pentru migranți de a opta pentru returnarea voluntară. Prin urmare, aceste măsuri ar trebui să fie considerate drept exemple de bune practici.
- (3) Pentru a garanta respectarea acquis-ului Schengen în domeniul returnării, în special standardele și procedurile stabilite prin Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului², ar trebui să se acorde prioritate punerii în aplicare a recomandărilor 1-7 și 9.
- (4) Ar trebui luate toate măsurile necesare pentru ca resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală să fie returnați în mod eficace și proporțional.
- (5) Prezenta decizie ar trebui să fie transmisă Parlamentului European și parlamentelor statelor membre. În termen de trei luni de la adoptarea deciziei, Islanda ar trebui să elaboreze, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013, un plan de acțiune care să cuprindă o listă cu toate recomandările pentru remedierea deficiențelor identificate în raportul de evaluare și să transmită acest plan de acțiune Comisiei și Consiliului,

RECOMANDĂ

Islandei:

1. să alinieze pe deplin dispozițiile relevante privind incriminarea șederii ilegale în Islanda la interpretarea Directivei 2008/115/CE de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene³;
2. să asigure că orice decizie a autorităților islandeze prin care se stabilește sau se declară că șederea unui resortisant al unei țări terțe este ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare, este considerată, *de jure* și *de facto*, drept o decizie de returnare în sensul Directivei 2008/115/CE;

² Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

³ A se vedea, de exemplu, hotărârea în cauza El Dridi, C-61/11.

3. să asigure că sunt disponibile căi de atac din momentul în care se emite decizia de returnare și că această posibilitate este precizată în decizie;
4. să asigure, atunci când este necesar, acordarea asistenței lingvistice, în conformitate cu cerințele Directivei 2008/115/CE;
5. să asigure că prelungirea perioadei de reîntoarcere voluntară se bazează pe evaluări individuale, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE;
6. să asigure că, în practică, deciziile de returnare care nu acordă un termen pentru reîntoarcerea voluntară sunt însoțite în mod sistematic de o interdicție de intrare, în conformitate cu cerințele articolului 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/115/CE;
7. să introducă în toate deciziile de returnare informația conform căreia resortisantul țării terțe trebuie să părăsească întreg teritoriul UE și spațiul Schengen, astfel încât să se conformeze deciziei de returnare, și să asigure conformitatea conținutului deciziilor de returnare cu definițiile privind returnarea prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE;
8. să asigure că deciziile de returnare și, după caz, interdicțiile de intrare pot fi emise în cazul resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală constatată în timpul controalelor la ieșire la frontierele externe, în urma unei evaluări de la caz la caz și cu respectarea principiului proporționalității;
9. să modifice cadrul de reglementare, astfel încât să asigure că o interdicție de intrare mai lungă de cinci ani poate fi emisă numai atunci când un resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională, pe baza evaluării individuale a fiecărui caz și cu respectarea principiului proporționalității;
10. să colecteze și să prezinte date și statistici fiabile în domeniul returnării, astfel încât să asigure o viziune de ansamblu adecvată și să permită o evaluare fiabilă a modului de punere în aplicare eficace a acquis-ului în Islanda;

11. să modifice legislația națională relevantă pentru a permite posibilitatea de a reține un resortisant dintr-o țară terță aflat în situație de ședere ilegală în scopul îndepărtării acestuia și să adapteze practica în mod corespunzător, inclusiv în cazul în care utilizarea de măsuri mai puțin coercitive a fost deja luată în considerare în cadrul evaluării circumstanțelor fiecărui caz în parte, dar nu a fost aplicată, deoarece a fost considerată ca fiind lipsită de eficacitate;
12. să asigure o capacitate de luare în custodie publică adecvată, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE pentru resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care sunt în așteptarea îndepărtării, atunci când ar putea fi necesar;
13. să asigure separarea totală și sistematică a persoanelor returnate de deținuții obișnuiți;
14. să ofere formare specifică personalului din cadrul Serviciului de probațiune responsabil cu luarea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care sunt în așteptarea îndepărtării;
15. să prezinte în mod oficial poziția juridică, finanțarea și rolul organismului de monitorizare; și să definească un cadru pentru un sistem de raportare și să-l pună în aplicare;
16. să aloce mijloace financiare adecvate pentru a asigura sustenabilitatea sistemului de returnare voluntară asistată („RVA”);
17. să aibă în vedere consolidarea sistemului RVA prin furnizarea unei game de oferte de returnare voluntară asistată pentru grupuri țintă specifice. În acest scop, autoritățile islandeze ar trebui să aibă în vedere, de asemenea, participarea la programele finanțate de UE în domeniul returnării.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele